

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 250. — ŠTEV. 250.

NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 25, 1934. — ČETRTEK, 25. OKTOBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII

VELIKI TEKSTILNI INDUSTRIJI PRETI NOVA STAVKA

PRIJATELJI WEIRTON COMPANY SO PRIČALI V PRILOG KOMPANIJSKI ORGANIZACIJI

Sekundanti Weirton Company ne morejo prehlati kompanijske unije. — Družbe, ki imajo kompanijske unije, se drže NRA določb. — V teku desetih dni bodo zastavkali delavci po nekaterih tekstilnih središčih na Jugu. — Tudi med jeklarji vlada nezadovoljstvo.

WASHINGTON, D. C., 24. oktobra. — Mir med delom in kapitalom, ki ga je priporočil in deloma tudi ustanovil predsednik Roosevelt, ogrožajo pretnje delavcev v tekstilni industriji.

Francis J. Gorman, podpredsednik United Textile Workers je rekel, da bodo najkasneje v desetih dneh zastavkali delavci po raznih tekstilnih središčih v južnih državah ter stavil, da so to znamenje pretečega splošnega štrajka.

V petek se bo sestal v New Yorku izvršilni odbor organizacije tekstilnih delavcev. Pri tej priliki bodo odborniki premotri položaj ter uveljavili splošne odredbe.

Tekstilni delavci so najbolj vsled tega razburjeni, ker nekateri podjetniki niso hoteli sprejeti nazaj delavcev, kateri so se udeleževali stavke.

Nekatere kompanije imajo nabite črne liste, na katerih so imena vseh onih bivših štrajkarjev, ki ne smejo biti več sprejeti na delo.

Gorman označuje splošen položaj za "izredno kritičen". Pri posvetovanjih, ki se bodo vršila v petek, bo padla odločitev glede vsakega posameznega lokalnega štrajka. Velika narodna organizacija bo podpirala vsako stavko.

Tudi po nekaterih severnih mestih vlada veliko nezadovoljstvo s politiko, ki jo uganjajo delodajalci.

Vsa prizadevanja, da bi se preprečilo stavko 30 tisoč barvarjev v svilni industriji v okolici New Yorka, so se izjalovila. Stavka bo izbruhnila v sredo opolnoči.

Tudi med delavci, zaposlenimi v industriji jekla in avtomobilov, je začelo vreti.

Organizacije, ki so v zvezi z American Federation of Labor, hočejo na svojo roko sklepati pogodbe, ako zastopajo večina delavcev. Z delodajalci se hočejo pogajati brez vmešavanja Federacije.

Vodstvo Ameriške Delavske Federacije bo posvetilo tej zahtevi vso pažnjo ter bo skušalo rešiti zadevo v obojestransko zadovoljstvo.

WILMINGTON, Del., 24. oktobra. — Štirje splošno znani industrijalci, ki v kompanijski uniji zaposlujejo 150,000 delavcev, so pričali v prilog Weirton Steel Company z zadržkom, da se družba ni vmešavala v zastopstvo delavstva pri pogajanjih z družbo.

Te priče je poklicala Weirton Steel Company v svojo obrambo proti tožbi vlade, ki dolži Weirton družbo, da je izvajala svoj vpliv pri volitvah zastopnikov v kompanijsko organizacijo. Vlada v svoji tožbi trdi, da delavci niso mogli svobodno voliti svojih zastopnikov za pogajanja z družbo.

Priče so bili Eugene Grace, kot zastopnik Bethlehem Steel Company, Wallace C. Teagle, zastopnik Standard Oil Company of New Jersey, Chas. R. Hook, zastopnik American Rolling Mills Co. in William W. Holloway kot zastopnik Wheeling Steel Corporation.

Zastopstvo delavcev, ki je vpeljeno pri Weirton Steel Company, je bilo tudi vpeljeno pri gori omenjenih štirih družbah in se je v vsakem slučaju popolnoma obneslo. Pri tem pa se vse te družbe tudi drže NRA določb.

Podjetniki proti starostnemu zavarovanju

DUHOVŠČINA PROTI VOJNI

Episkopalni škofje so izdali pastirski list proti nemorali. — Vojno imenujejo moritev.

Atlantic City, N. J., 24. okt. Na 51. kongresu episkopalne cerkve so škofje z resno besedo nastopili proti nemoralnosti in pokvarjenosti današnjega človeštva ter v tem smislu izdali pastirski list, ki je bil razposlan vsem pastorjem episkopalne cerkve.

Ta pastirski list pa ne obravnava samo nemoralnosti, temveč imenuje vojno "velikansko moritev" in izjavlja, da se kristjani ne bi smeli udeleževati moritev med narodi. Potrebna je samo ena armada in sicer policijska, ki je potrebna za vzdrževanje reda in za varnost družabnega in gospodarskega življenja.

Pastirski list pravi dalje, da cerkev ne more brezbržno gledati, da v deželi, ki ima vsega v izobilju, vlada splošna beda in pomanjkanje. Zato zahteva škofje obsežne gospodarske reforme.

V zvezi s tem stavijo škofje naslednje zahteve:

1. Med delodajalci in delavci mora biti delniška pravica.
2. Delavci imajo svobodno koalicijsko pravico.
3. Človeška družba je obvezana, da skrbi za zavarovanje proti brezposelnosti in starosti.
4. Otroško delo mora biti odpravljeno.

KONVENCIJA VETERANOV

Miami, Fla., 24. oktobra. — Medtem ko so veterani ob obrežju priredili veliko parado, je pod odbor razpravljal v nekem hotelu o resoluciji glede bonusa. Seja se je po dveh urah že skoro razbila nakar je prišlo do sporazuma glede besedila zahteve. Voditelj legije upajo, da bo resolucija glede bonusa po kratki debati sprejeta. Resolucija bo najbrže v soglasju priporočila senatorja Fredericka Stiewerja, ki je rekel, da bo bonus izplačan pozneje, ne pa takoj.

JAPONCI ZAVRGLI POGODBO

London, Anglija, 24. oktobra. — Pri otvornitveni seji mornariškega posvetovanja, ki ima določiti program za mornariško konferenco leta 1935, sta japonska delegata poslanik Tsuneo Matsudara in admiral Isorokp Jamamoto naznanila angleški delegaciji, da se Japonska odpove washingtonski mornariški pogodbi iz leta 1932 in da zahteva pravico do mornarike, ki zadostuje za obrambo dežele.

To je pogoj Japonske, predno bi bila pripravljena skleniti še kako mornariško pogodbo.

Isti pogoj bo japonska delegacija stavila tudi ameriškim delegatom.

PREMOG ZASUL ŠTIRI DEČKE

1500 ton prsti in kamena je padlo na 25 oseb. Štirje dečki so ubili ubiti, dva pa ranjena.

Wilkes-Barre, Pa., 24. oktobra. — Štirje dečki so izgubili življenje, dva pa sta bila nevarno poškodovana, ko se je v starem rovu utruga plast zemlje in je zasula 25 oseb, ki so v rovu pobirale premog. Nesreča se je pripetila v rudniku Henry, ki je last Lehigh Valley Coal Company v Plains blizu Wilkes-Barre.

Delavci so takoj hiteli na pomoč s krampi in lopatami. Podpredsednik družbe je mnenja, da tehta porušena plast prsti in kamena okoli 1500 ton. Rudnik se sedaj nahaja v rokah Exeter Fuel Company.

Mrtvi so: 12 let stari Joseph Prandzik, 14 let stari William Beinitski, 12 let stari John Carty in 15 let stari William Delinski. — Vsi so doma iz Plains, kjer je naselbina premogarjev. 25 mož, žena in otrok je v velikem rovu pobiralo premog, ko se je utruga strop. Premog je slabše vrste in ga je družba pustila na kučilo v rovu, ne da bi ga pospravila iz rova. Od vseh strani so prišli ljudje, da iščejo svojce. Nek deček je povedal, da sta pobirala premog tudi njegov oče in stric in da sta bila oba zasuta.

FLOYD SE JE HOTEL PODATI

Washington, D. C., 24. okt. Washingtonski Evening Star pravi, da je pred nekaj tedni roparski morilec Char. Floyd sporočil justičnemu departamentu, da je pripravljen izročiti se oblastim pod pogojem, da ne bo obsojen na električni stol.

Floyd je že tudi prej trikrat stavil justičnemu departamentu isti pogoj, katerega pa je ravnatelj departamenta J. Edgar Hoover vsakokrat zavrnil.

"Floyd je umoril našega detektiva in sedaj mora sprejeti posledice. Z roparji se sploh ne pogajamo", je rekel Hoover.

OBREGONOVA MORILKA POROCENA

Mexico City, Mehika, 24. oktobra. — Bivša redovnica Concepcion Acevedo, ki je bila leta 1929 zaradi svoje udeležbe pri umoru izvoljena predsednika Obregonja obsojena na dvajset let ječe, se je v Islam Maria kaznilnici poročila s Carlosom Castrobaldom, ki je bil istotako obsojen na 20 letno ječo za Obregonov umor. Prošnjo za poročno dovoljenje je pred enim tednom vložil Castrobald, ki zaradi svojega zločina ni izgubil državljskih pravic. Poroka je bila civilna.

Nesta je bila pred obsodbo znana pod imenom mati Conchita ter je bila prednica samostana.

SINCLAIR ŽRTEV OBREKOVANJA

Z brzojavko se je obrnil na predsednika Roosevelta. — Pravi, da njegove izjave potvarjajo.

San Francisco, Cal., 24. okt. V svoji brzojavki na predsednika Roosevelta se gubernerski kandidat Upton Sinclair pritožuje, da nek njemu nasprotni list vedoma in nameroma potvarja njegove izjave, v namenu, da bi ga pri zvezni vladi postavil v slabo luč. Sinclair pravi v brzojavki, da bo takoj poklical na odgovor nek list, ki ga je obdolžil, da čaka na kmalošnjo predsednikovo izjavo v njegov prilog. Isti list tudi dolži Sinclairja, da žaničuje in obrekuje cerkev ter da je bil udeležen pri ponarejanju volilnega imenika v svoj prilog.

Ko je prišel v San Francisco sedanji republikanski gubernier in Sinclairjev protikandidat za gubernersko mesto F. P. Merriam, je bilo središče volilnega boja preneseno v to mesto. Kako radikalno je razpoloženje volilcev, je razvidno iz izjave gubernierja Merriama, ki je ob priliki velike stavke kristniških delavcev ob pacifiški obali rekel, da bo neustrašeno pobijal vse radikalne, komunistične in kapitalistične poizkuse. S to izjavo je Merriam pokazal, da je proti postavnim delavskim organizacijam.

Sinclair pa pravi, da čaka na predsednikovo izjavo glede svoje bodoče splošne politike, kar bi njegovi karjani mnogo pomagalo.

Iz Washingtona pa do sedaj še ni prejel druge izjave, kot obvestilo Georgea Creel, katerega je Sinclair pri nominaciji za gubernerskega kandidata porazil in ki je bil v Washingtonu v razgovoru s predsednikom in je Sinclairju naznanil, da se bo takoj vrnil v San Francisco ter da se bo prepiral, ako se Sinclair v resnici drži volilnega programa, katerega je sprejela demokratična konvencija države Californije. Creel je rekel, da je demokrat in da bo glasoval za kandidata, ki se drži demokratičnega programa.

K temu je pripomnil Sinclair, da je Creelu brzojavil v Washington in mu zagotovil, da se bo natančno držal demokratičnega programa.

MRS. ROBINSON

SE BOJI MOŽA

Louisville, Ky., 24. oktobra. Mrs. Frances Robinson, ki je skupno s svojim možem obdolžena odvedbe Mrs. Alice Stoll, bo zaradi lastne varnosti ostala za nedoločen čas v zaporu. Njei zagovornik Clem H. Hugins pravi, da se Mrs. Robinson boji maščevanja svojega moža.

CENA PREMOGU ZA BODOČO ZIMO ŠE NI DOLOČENA

BOSTON, Mass., 24. oktobra. — Clinton L. Barbo, predsednik narodne zveze tvorničarjev in predsednik New York Shipbuilding Company, je odločen nasprotnik starostnega zavarovanja, češ, da bi starostno zavarovanje škodovalo posamezniku in tudi splošnosti.

LAŠKI PRINC CAETANI UMRL

Bil je sloveč rudniški inženir. — Razstrelil je v svetovni vojni hrib Col di Lana. — Bil je poslanik v Washingtonu.

Rim, Italija, 24. oktobra. — Princ Gelasio Caetani, ki je bil poslanik v Washingtonu od leta 1922 do 1925, je umrl v bolnišnici v starosti 57 let. Nedavno je zaradi preoblega dela zbolel na živcih, toda šele pred nekaj dnevi se mu je zdravstveno stanje poslabšalo. Navzlic najboljši zdravniški pomoči so mu moči naglo pešale. Poglavitni vzrok njegove smrti je bila vodenica.

Princ Caetani je bil potomec ene najstarejših in najodličnejših plemiških družin Italije, Bil je poslanik in senator, pa tudi splošno vpoštevani rudarski inženir, v kateri lastnosti se je posebno odlikoval med svetovno vojno. Pod njegovim vodstvom je bil izpodkopen in razstreljen vrh hriba Col di Lana, kjer so se nahajale močne avstrijske utrbe. In ko se je hrib razletel, je bila pokopana cela avstrijska posadka in italijanska infanterija je dobila prosto pot za prodiranje.

V mirnem času je pomagal fašistovski vladi pri izsuševanju Pontine močvirja, kjer je imel sam obsežna posestva, ki so bila izpremenjena v rodovitno zemljo, na kateri se sedaj nahajajo vasi in kmetije.

Zadnja leta se je skoro popolnoma posvetil pisateljevanju. Med drugimi deli je tudi napisal knjigo "Donus Caetani", v kateri je popisal zgodovino princev Caetani.

Zadnjih 1300 let je bila družina Caetani v tesni zvezi z Rimom in italijansko vlado. V njegovi rodovini sta tudi dva papeža in sicer Gelasio II., pa katerem je bil tudi umrl princ dobil ime, in ki je bil izvoljen za papeža leta 1118; drugi papež pa je bil Bonifacij VIII.

TORNADO V MISSOURI

Maryville, Mo., 24. oktobra. Tornado, ki je divjal po severozapadnem delu Missourija, je zahteval tri življenja, 30 oseb pa je bilo ranjenih. Mnogo hiš je bilo poškodovanih.

Po njegovem mnenju, bi ljudje, ki bi dobivali takšno podporo, izgubili ves zmisel za samopomoč. Sedaj vsak po svoji možnosti skrbi za stara leta in si skuša prihraniti, če bi bil pa siguren, da bo dobival na starost podporo, bi opustil vsako zanimanje in se le na podporo zanašal.

Sličnega mnenja so tudi Barbovi tovariši in skoro vsi tisti, ki so obogateli na stroške uboga delavca.

Washington, D. C., 24. okt. Voditelji NRA se danes v zadregi vprašujejo, če niso šli predaleč v svojih poskusih, da podvrže ameriške industrije pravilnikom in jih skušajo urediti po svoje.

Dasi je že zima na pragu, cepremogu še ni določena. Negotovost glede cen je tako velika, da mnogi trdijo, da napolnijo svojih skladišč.

Iz nekaterih mest že poročajo, da primanjkuje premoaga.

KRALJ JE ŠEL V SOMALI DEŽELO

Catania, Sicilija, 23. oktobra. — Kralj Viktor Emanuel se je odpeljal na kraljevi jahti "Savoia", katero spremlja križarka "Gorizia", v Somali deželo. Na tisoče ljudstva se je zbralo v pristanišču, da so ga videli, ko je odhajal. Kralj je ostal v Somali poldrugi mesec.

S kraljem potujejo kolonialni ministri ter drugi kolonialni uradniki.

Kralj bo nadzoroval ojačanje in utrdb, katere je Italija izvršila zadnje mesece v tej koloniji.

Kralj se bo izkrcal v pristanišču Mogdišu, kjer ga bo pozdravil gubernier Somali dežele Maurice Rava.

GOEMBOESOV OBISK V VARŠAVI

Varšava, Poljska, 23. oktobra. — Ogski ministrski predsednik Julius Goemboes je po dvanednem obisku v poljski prestolici odpotoval nekoliko razočaran. Edini uspeh njegovega obiska je sporazum glede intelektualnega sodelovanja in da je bil imenovan gospodarski odbor, da proučuje trgovske pogodbe.

Poljaki so se skrbno ogibali vsake politike. Na poslovnem banketu je poljski ministrski predsednik Leon Koslowski govoril o tisoč let starem prijateljstvu in o gospodarskem sodelovanju med Poljsko in Ogrsko, toda se je previdno izognil vsaki politiki.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Paul Kahle, President

L. Benedit, Trezor.

Principal business of the corporation and addresses of above officers:
100 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For one year in America \$6.00
For one year in Europe \$12.00
For one year in Australia \$12.00
For one year in Japan \$12.00
For one year in India \$12.00
For one year in China \$12.00
For one year in South America \$12.00
For one year in Africa \$12.00
For one year in Asia \$12.00
For one year in Oceania \$12.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenimi nedeljami in prazniki.
Denar naj ne blagovoli
plačati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nove štiri prejšnje bivalnice naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

NEZAPOSLENOST

Urad za delo in industrijo v državi Massachusetts se temeljito bavi z vprašanjem nezaposlenosti ter prišel do zaključka, da je število nezaposlenih znatno večje kot pa navajajo zvezne oblasti.

Massachusetts je industrijalna država. Preiskava je pokazala, da mora imeti izmed 1.808.840 delazmožnih oseb 24.526 oseb neprostovoljne počitnice.

Če velja to razmerje (34%) za vso deželo, je potemtakem v Združenih državah še vedno sedemnajst milijonov nezaposlenih.

V nekaterih državah je odstotek avarij manjši, navzlic temu pa ostane dejstvo, da zvezna vlada — navzlic vsem preiskavam — še danes ne more natančno ugotoviti števila nezaposlenih.

Po petih letih depresije znaša razlika v cenitvah tri do štiri milijone.

Najugodnejša (neuradna) cenitev določa število nezaposlenih na dvanajst milijonov.

PRESEDNIK IN VETERANI

Te dni je predsednik Roosevelt ponovno odgovoril ameriškim veteranom, ki še vedno zahtevajo posebno plačilo za službo, ki so jo večidel neprostovoljno vršili.

— Denar, ki ga zamore potrošiti zvezna zakladnica, ne da bi dobila kaj za to, mora iti v prvi vrsti za omiljenje revščine in pomanjkanja. Za darila nima ameriška vlada nobenega denarja.

— Zahteva po takojšnjem izplačilu bonusa ni bila še nikdar tako malo na mestu kot je v sedanjih časih.

Veterani s tem seveda ne bodo zadovoljni.

Pravijo, da so se žrtvovali, ker so služili v ameriški armadi, kar pa seveda ni popolna resnica.

Iz vojne so se vrnili živi in zdravi, za pohabljenosti in bolne veterane, pa skrbi Amerika bolj kot katerakoli druga država na svetu.

Zdi se, da večina veteranov ne pozna načela, da se je treba prej in dosti bolj brigati za dobrobit splošnosti kot pa za dobrobit posameznika.

Veterani smatrajo za nekakšno patriotsko dejanje, če morejo izbiti čimveč dobička iz svoje vojaške službe.

Najbrž jim je vseeno, če morajo njihovi rojaki, ki niso po svoji krivdi zašli v revščino, trpeti pomanjkanje.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
2a \$ 2.30 Din. 100	2a \$ 2.35 Lir 100
\$ 5.35 Din. 200	\$ 5.35 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$ 7.50 Lir 300
\$ 12.25 Din. 500	\$ 12.25 Lir 500
\$ 24.25 Din. 1000	\$ 24.25 Lir 1000
\$ 48.25 Din. 2000	\$ 48.25 Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Plačilo veljavih smetov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lihah dovoljeno je boljše pogoje.	
IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 5.75
\$ 10. — " " "	\$ 10.75
\$ 15. — " " "	\$ 15.75
\$ 20. — " " "	\$ 20.75
\$ 25. — " " "	\$ 25.75
\$ 30. — " " "	\$ 30.75
\$ 35. — " " "	\$ 35.75
\$ 40. — " " "	\$ 40.75
\$ 45. — " " "	\$ 45.75
\$ 50. — " " "	\$ 50.75

Priloge dobite v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Plačila izplačajo po Cable Letter za poštnino \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

100 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

K OBLETNICI TRAGIČNE SMRTI MOJEGA BRATA

Jennie Troha, Barberton, O.

Težko je pozabiti izgubo svojca, ki nam ga smrt iztrga in konča njegovo življenje, toda kadar poseže smrt nenadno in tragično in nam iztrga enega najbližjih svojcev, je to mnogo težje pozabiti.

Leto dni je preteklo, ko je moj nepozabljeni brat Viktor Kone tragično izgubil svoje mlado življenje v starosti 24 let. Ni je ure in ni ga dneva, da se mi ne bi ta strašen dogodek pojavil v spominu. Često-krat hočem svoje misli obrniti drugam in se za malo časa iznebiti žalostnega spomina, toda strašna novica, ki me je doletela pred letom dni, mi noče iz spomina. Brat leži v hladnem grobu že leto dni. Odsel je zdrav in v nadi, da si s težkim delom kaj prisluži, toda v tujini ga je čakala smrt in ga spravila v prerani grob.

Kako se je smrtna nesreča dogodila, mi je pozneje drugi brat v pismih opisal in bolj natančno razodel.

Kakor običajno, se je tudi lanske jeseni podala skupina naših gozdarjev v hrvaške šume. Določeno gozd so imeli v okraju Srem. Ko so dospeli v notranjost gozda, so si postavili kolibo, nato pa začeli podirati hraste in izdelovati doge. Dva tedna po prihodu v gozd so se kot običajno podali na delo zgodaj zjutraj. Bilo je na 28. oktobra. Vsak izmed gozdarjev je prijel za svoje orodje in začel delati kar mu je bilo dodeljeno, niti eden pa ni slutil, da se bo v kratkem času zgodilo nekaj strašnega.

Moj brata sta bila odločena za podiranje hrastov, toda nista skupaj delala, pač pa sta imela vsak drugega tovariša. Ko so začeli izpodrezovati hraste, so bili pri delu v bližini. Moj brat France in njegov tovariš sta izpodrezovala debelejši hrast in proti koncu, ko je imel hrast vsak čas zagrmeti po tleh, jima je začelo stiskati žago in nista bila v moči, da bi sama spravila orjaško drevo na tla. Poklicala sta na pomoč druga dva tovariša, mojega brata Viktorja in njegovega tovariša.

Ko so bili vsi štirje pod hrastom, so krepko prišli za žago in potegnili, toda samo enkrat, in že je hrastovo deblo zahreščalo in se nagnilo k padcu. Vsi štirje so odskočili v stran in se poskrili za druga deblo, da ne bi kakšna odtrgana veja priletela nanje. Moj brat Viktor se je pa spotaknil ob neki štor in padel, toda predno je mogel vstati, ga je že pritislilo orjaško hrastovo deblo, in bil je trenutno mrtev.

Ko je hrast padel, so ostali trije tako opazili, da ni nikjer njih tovariša Viktorja. Začeli so ga klicati, toda glasu ni bilo od nikoder.

Takoj so zaskrbeli nesrečo. Ko so stopili bližje debela, so opazili mrtvo in strto truplo mojega brata. Kako je strašen prizor vplival na ostale gozdarje in na mojega brata Francea, si lahko vsak sam misli. Ne da se opisati, kako je bilo tedaj pri sreči mojemu bratu, ki je par minut prej videl brata živega in zdravega.

Gozdarji so truplo izvlekli izpod debela, nato pa naznanili na bližnjo oblast. Pri njem so stali in ga stražili, dokler ni prišla komisija, ki je pregledala kraj in vzrok nesreče. Zatem je dospelo iz bližnje vasi veliko domačinov. Fantje in dekleta so prinesli cvetja in ga položili na krsto. Dolgi sprevod je odšel zopet v vas, tam se je vršil pogreb po cerkvenih obredih. Večina domačinov je bilo navzočih. Veliko število fantov in deklet je bilo zbranih, ki so nosili cvetje in bili kot tovariši in tovarišice mojemu ponesrečenemu bratu, ki so ga spremljali na zadnji poti ter končno grob dobesedno obložili s cvetjem. To je dokaz, da v Jugoslaviji še živi narod, ki ima usmiljenje do sebi enakemu, pa naj pride od kod hoče.

S smrtno svojega najboljšega sina, so moji stariši izgubili glavno oporo, na katero so se zanašali, da jim bo v pomoč v starejših letih. Leto postajajo čimdalje slabša, tepejo jih razne nadloge, slaba vremena jim uničujejo pridelke, zasluška ni nikjer, čas pa hiti naprej in prinaša nadaljnja razočaranja.

Drugi sin je bil tudi potrjen k vojakom in moral je obleči vojaško suknjo. Običajno so nesli novopotrjeni k vojakom, kaj denarja s seboj, toda danes ga ni kje vzeti. Kdo je vsemu temu kriv? Težko je odgovoriti na to vprašanje! Vsak je dolžan pomagati svojemu, in iz kama bi morala imeti srečo, ako bi jim v teh težkih časih odrekla svojo pomoč, če mi je le količikaj mogoče pomagati in jih gmočno podpreti.

Ti dragi moj ponesrečeni brat, leto dni te že krije zemlja v hladnem grobu. Toda v duhu so vedno med nami. Ne moremo te pozabiti jaz, tvoja sestra, tvoji stariši in tvoja brata. Ostanem nam v spominu, dokler ne pridemo za teboj tja, kjer ni več trpljenja in gorja. Dokončal si svoje življenje v tej solzni dolini, strašno je bila tvoja smrt, toda morda te je čakalo še mnogo in mnogo gorja, in vsemu poznejšemu gorju si se s svojo tragično smrtjo za vedno izognil.

LETOVIŠČE SOVJETSKIH PRVAKOV

V dolini divje reke Baksan, sredi zasneženih kavkaških gorskih grebenov, daleč od železnice, pošte, telegrafa in sploh od civilizacije stoji v borovnem gozdiču lesena vila z zidano ograjo. To je poletni sedež vodilnih članov sovjetske vlade. Mimo vodi slaba cesta kot edina zveza s svetom. Do železnice in najbližjega mesta Nalčika je 28 km. Cesta, ki vodi skozi romantično dolino Baksana, ima ostre ovinke in strme klanke. Po primitivnih lesenih motovih vodi preko reke, na katerih krajih se vije visoko nad njo, na drugih se pa spušča v močvirnate mazi, kjer prehaja dolina v severo-

kavkaško stepe. In vendar vozijo po tej cesti avtomobili, včasih tudi avtobus iz Nalčika, centra kabardinsko-balkarske avtonomne oblasti. Pred leseno vilo stoji na cesti vojak s puško. Druge straže tu ni. Zvečer je vila lepo razsvetljena. Električni tok dobavlja dinamno z motorjem na nafto, ker turbine Baksanastroja še ne delujejo.

Tu preživljajo počitnice Vorosilov, Ordžonikidze, Aleksejev, Buharin, Kujbišev in drugi člani sovjetske vlade v kolikor ne dajejo prednosti Krimu — bodisi sami ali pa po zdravniškem nasvetu. Na južni obali Krima je za nje opremljena vila v Livadiji, nekoč last dr. Kramara. Toda v Adel-Su, v naročju kavkaških gora, skoraj ob vznožju samega Elbrusa, med dobrodušnimi Balkarci, je večji mir. Zato rad prihaja sem tudi Stalin, rojen Kavkazec.

SEDAJ SI ZAJAMČITE PROSTORE!

Tisti naši rojaki, ki hočejo v bližnji bodočnosti odpotovati v staro domovino, naj stopijo v zvezo s katerikoli lokalnim agentom Cunard White Star Limited ter naj si zagotovijo prostor za jensenske in božične izlete v Evropo.

Vsak teden bo odplul eden izmed velikih parnikov kot so "Berengaria", "Aquitania", "Majestic" ali "Olympic", in cene bodo nenavadno nizke.

Naši rojaki se na teh parnikih zelo radi vozijo, ker je vožnja kratka in imajo potemtakem dovolj časa biti v družbi svojih dragih v stari domovini.

Cunard White Star Limited vedno postreže velikemu številu naših ljudi na njihovi vožnji v domovino. Potniki Tretega razreda potujejo v Turističnem razredu, potniki Turističnega razreda pa v bivšem Drugem razredu.

Božični izlet Cunard White Star Limited bo osebno vodil naš rojak M. Milutin S. Eke-rovič, ki je izvešan spremljevalec ter je spremljal že nešteto potnikov v Jugoslavijo. Tekom potovanja jim gre v vseh ozirih na roko.

Vlaki vozijo iz Pariza do Ljubljane, Zagreba in Beograda.

Prtljaga je čekirana iz New Yorka po splošni ceni.

Vprašajte kateregakoli agenta Cunard White Star Limited. Z veseljem vam bo dal vsa potrebna navodila ter tudi glede plačila na obroke in posebnega "Excursion Fare" za tja in nazaj.

ZASTRUPLENI TURSKI MINISTRI

Beyoglu, Turčija, 23. oktobra. — Turski ministr. predsednik İsmet paša, minister za gospodarstvo Djelal in 35 drugih turskih visokih uradnikov je zbolelo, ko so jedli na potu med Cezarejo in Ankaro. Pri vseh, ki so jedli, so se po-

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICE SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— Čehoslovaški konzul v Clevelandu poroča, da je bil potni list, katerega ponarejeni duplikat so našli pri Zvonimiru Pospisu v Franciji, izdan čehskemu delavcu Jos. Turčanu v Detroitu, Mich. Pospisel, čigar ime v potnem listu se glasi Jaroslav Novak, je bil prijet zaradi zveze z morileci jugoslovanskega kralja. Kako je potni list prišel v roke hrvaškemu teroristu, ni znano.

— Poznani Josko Birk, ki ima gostilno na Addison Road v Clevelandu je prejel žalostno vest iz domovine, da mu je umrl stari oče Michael Birk, po domače Koželov oče, v starosti 85 let, posestnik v Dobu pri Domžalah. Pokojni zapuščal dva sina, Jos. Birka st., ki je Clevelandčanom dobro v spominu izza časa ko je imel gostilno in "Birkovo" dvorano na E. 60th in St. Clair Ave., pozneje pa na Addison Road, ter Michaela, ki gospodari na posestvu. Pokojni zapuščal tudi štiri hčere.

— Preminul je po dolgi in mučni bolezni eden prvih pionirjev newburške naselbine, rojak Jos. Mesnik, po domače Bobnov oče, star 90 let. Doma je bil iz vasi Laze, fara Krka. V Ameriko je prišel pred 45. leti, in je ves čas živel pri svoji hčeri Mary, poročena Bradáč. Poleg hčere zapuščal tudi sina Josepha, ki se nahaja v Randall, O.

STAVA MED DIPLOMATI

Predsednik sveta ljudskih komisarjev v Moskvi, Molotov, in ameriški poslanik pri ruski vladi Bullit, sta pri nekem diplomatskem dmerju sklenila neobičajno stavo. Molotov je v navzočnosti ameriškega poslanika zatrjeval, da se Slovan lažje nauči tujega jezika nego pripadnik katerekoli druge narodnosti na svetu. Ameriški poslanik je temu oporekal ter sklenil z Molotovom stavo, da se bo v letu dni boljše naučil rusčine kakor Molotov angleščine.

Bolotov in Bullit sta obenem določila razsodišče, ki bo presojalo njune jezikovne zmožnosti. Razsodišče ima štiri člane, za predsednika pa sta oba pristala na ameriškega predsednika Roosevelta. Vsak kandidat bo moral pred razsodniki odgovoriti na petdeset vprašanj, ki jih bo moral tudi predstaviti v jezik, iz katerega bo delal "skušnjo". Predsednik Roosevelt ima s to stavo veliko veselje in je sklenil pokloniti zmagovalcu zlat pokal.

kazali znaki zastrupljenja. Ostalo hrano so kemično preiskali in oblasti so odvedle strogo preiskavo.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je počen v vseh stvarih. Vred naše dolgoletne skušnje vam namrečno dati najboljša pojasnila in tudi vsa potrebna priporočila, da je potovanje udobno in hitro. Zato se svašno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratno dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nezadržani naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in sanotavljanje vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

ŠE ENKRAT (ZADNJIČ) O MOJH DOMAČIH ŽIVALIH.

Prejšnji teden sem razpravljaj o mojih domačih živalih. Na milijone sem jih naštel — od psa, pa do vinskih mušic — toda nič ni popolnega na svetu. Tudi moj seznam ni bil.

Komaj sem ga objavil, že dobim po pošti majhno skatlico in ko odprem ter stresem vsebino na pisalno mizo, opazim pred seboj višek reklame, ki si jo je zamislilo dvajseto stoletje.

Mala, živa želvica si je pretegnila okorele ude in začela prijazno koracati sem in tja.

Prijazno živalico mi je poslal prijatelj Rudolf Šroif iz Chicaga.

Menda jih na razstavi prodajajo, kajti na pestro pobarvanem košenem hrbtu ima napis: "Century of Progress", pod napisom je pa naslikan šopek živordečih rož, da se želvica postavi ko mlada nevesta.

Sprva je bila nekoliko boječna, pa se je kmalu privadila.

Sedaj jo je vsa hiša polna. Mravljična jajca ji gredo najbolj v slast. No, s to krmo ne bo posebnih stroškov. Toda če bi bila voljša na porkapase, bi je prijatelj Šroifu nemudoma poslal nazaj — s potrebnimi komplimentmi.

Število mojih domačih živali se je torej povečalo za eno.

Za vse morebitne nadaljne prispevke se pa lepo zahvaljujem in jih hvaležno odklanjam.

Posebno papagaja bi odločno zavrnil, če bi mi ga kdo blagovoli poslal.

V Brooklynu živi rojak Tine, ki ima s papagajem hude križe in težave.

Vso vojno je preživel Tine, deloma v avstrijski armadi, deloma v ruskem ujetništvu, nobenega vraga se ni bal in naučil se je tudi — zavariti pa ruski, harašo.

Tine ima papagaja, zelo razumno žival.

In kadar je Tine jezen, kar se seveda le redkokdaj zgodi, postane ves dober in sladak in začne prigovarjati svoji dobri ženi.

— Tako strašno sem pa jezen. Blokarija je huda reč. Tako sem pa jezen, da bi Volgo popil, toda Volga je predaleč, East River pa nima dobrega okusa. Veš kaj, daj mi kvoder, Mary, pa bo vse dobro in vse — pozablajet, harašo.

Nji se v srec zasmili in že seže v žep, da bi ustregla njegovim mili prošnji, kar naenkrat se pa oglasi v kletki s hreščecim glasom papagajski zver in pravi odločno: — No! No! No!

Ta "No!" je tako prepričevalen, da spusti ženica kvoder nazaj v žep. Tine pa stisne pesti, stopi h kletki ter prične v sveti jezi zmerjati razumno žival:

— Krista kapetana! Skrabar frdman! Beštijo! Skaznik! Durak! Čort prekleti!

Papagaj se pa nič ne zmeni za vse te hude psovke in očitke.

Levo nogo skrije pod perje, z desnim očesom pa poredno mežika Mary, češ, pa sva ga...

Kadar pišem kolono, običajno ne vem, kaj se godi okrog mene.

Z desno pišem, z levo pa odganjam psa, ki se mi dobrika ob nogah.

Pogled mi nehoti uide k stekleni posodi. V nji je voda, pesek in trava. Šildkrote s pisanim šopkom na hrbtu ni več.

Na mizi je ni. Iščem pod mizo.

"Pete" se mi približa, pol vesel, pol v zadregi.

Oči mu žare v pasjem zadovoljstvu. Med zobmi drži le pisano lupino, s katere se blesti nadvse značilen napis "Century of Progress".

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KARI TI BO POVEDAL

Karel Karen, po domače kar Kari, je bil fant od fare, dober tovariš in uvideven čestilec, vendar ga je pa nekoliko zabolelo, ko je opazil, da njegova prijateljica Vera izrablja njegovo odsojenost, da ga povsem činično vara z Jarmilom Zimo, ki je bil seveda njegov najboljši prijatelj.

— Jaro, — mu je dejal nekega dne, — bil si kakor kamelion, toda ne bom te pozval na dvoboja, kajti prijateljstvo, kakor je naše, se ne more utočiti v krvi. Da, celo tako daleč pojdem, da ne bom prekinil stikov s teboj, temveč ostaneva prijatelja, kakor sva bila. Končno nimam pravice s silo priklepati Vere nase in če si ji vseč, prosim! Prepuščaj ti jo, zaupam ti jo, toda pazi! Vera ni kakor vsaka druga. To je nežno, razvajeno, dražestno bitje, polno fantazije. Dolgo je trajalo, predno sem jo spoznal, in šele zdaj, ko bo živela s teboj, bo spoznala, kaj je izgubila v meni.

Karijeva širokogrudnost je ganila Jarmila do solz. — Kari, ti si sijajen dečko! Dovoli, da ti stisnem roko. Z vero sva podlegla nepremagljivi medsebojni privlačnosti. Razumel si to in jaz sem srečen v svoji spokornosti. Priidi k nama jutri zvečer. Če mi že prepuščaj Vera, obdržim to dušico in storim vse, da bo srečna. Sicer mi boš pa sam pomagala.

— Da, pomagala ti bom, — je obljubil Kari vdan v voljo božjo. Naslednjega dne je šel večerjat k srečni dvojici, ki ni gledala na izlatke, samo da bi ga dobro pogostila. Bil je dobre volje in zato sta se kmalu razveselila tudi gostitelja, ki sta bila v začetku nekam kisla. Po večerji je prinesel Jaro skatlico cigar in ponudil eno Kariju. Le-ta je pa odklonil.

— Ne, hvala, Jaro. Vera nima rada tobačnega dima; posebno cigare ji smrdijo.

— Res nimam rada tobačnega dima, smrdi mi. Hvala vam, Kari, zlata duša ste. Ves zbehan je Jarmil izrabil ugoden trenutek, ko je Vera nalivala črno kavo, da je zašepetal Kariju: — Hvala ti, da si me pravočasno opozoril, kajti baš malenkosti rade spravijo žensko v slabo voljo. Prosim te samo, da me ne zapustiš, vsaj prve dni ne.

Potem se je pa obrnil k novi gospodnji svojega doma in vprašal prijazno: — Koliko koščkov sladkorja želite, draga Vera? — To vam bo povedal Kari, — je odgovorila.

— Ona vzame vedno tri, — je pripomnil zapušteni ljubček in ko se je potem poslavljala, je zašepetal Jarmilu na uho: — Ne govori nikoli o svojih sorodnikih, ne hodi samo v telovniku in v negavica, tega Vera ne trpi.

— Ne, Jaro, prizadevaj si kolikor hočeš, — je dejalo čez teden dni to dražestno zlatolaso dekle, — vendar nikoli ne bom mogla pozabiti na tega dobrega Karija. Bil je tako ljuboziv, pozoren, vedno poln takta. — Jarmil je povedal glavo in da bi napeljal pogovor drugam, je vprašal: — Duša, tako rad bi proslavil najin prvi jubilej. Teden dni že živiva skupaj. Povej mi, kaj bi te veselilo?

Vera se je zaničljivo zasmejala: — No, ti pa res nimaš nobene fantazije! Niti tega ne uganem! Vprašaj, to ti bo povedal Kari!

— Hotela bi bobrov kožuh, — je odgovoril vprašani Karen. — Misliš?

— To vem točno.

— Toda bobrov kožuh je strašno drag! — Ji hočeš napraviti veselje ali ne?

Jarmil Zima je kupil bobrov kožuh in da bi mogel njegov prijatelj videti, kakšen vtis bo napravilo to na Vera, ga je vzel s seboj. Ko je odprla skatlo, je Vera od veselja zavrisnala. — Si zadovoljna? — je vprašal Jarmil poln nad. — Zadovoljna? Naravnost!

— Ona vzame vedno tri, — je pripomnil zapušteni ljubček in ko se je potem poslavljala, je zašepetal Jarmilu na uho: — Ne govori nikoli o svojih sorodnikih, ne hodi samo v telovniku in v negavica, tega Vera ne trpi.

— Ne, Jaro, prizadevaj si kolikor hočeš, — je dejalo čez teden dni to dražestno zlatolaso dekle, — vendar nikoli ne bom mogla pozabiti na tega dobrega Karija. Bil je tako ljuboziv, pozoren, vedno poln takta. — Jarmil je povedal glavo in da bi napeljal pogovor drugam, je vprašal: — Duša, tako rad bi proslavil najin prvi jubilej. Teden dni že živiva skupaj. Povej mi, kaj bi te veselilo?

Vera se je zaničljivo zasmejala: — No, ti pa res nimaš nobene fantazije! Niti tega ne uganem! Vprašaj, to ti bo povedal Kari!

— Hotela bi bobrov kožuh, — je odgovoril vprašani Karen. — Misliš?

— To vem točno.

— Toda bobrov kožuh je strašno drag! — Ji hočeš napraviti veselje ali ne?

Jarmil Zima je kupil bobrov kožuh in da bi mogel njegov prijatelj videti, kakšen vtis bo napravilo to na Vera, ga je vzel s seboj. Ko je odprla skatlo, je Vera od veselja zavrisnala. — Si zadovoljna? — je vprašal Jarmil poln nad. — Zadovoljna? Naravnost!

— Ona vzame vedno tri, — je pripomnil zapušteni ljubček in ko se je potem poslavljala, je zašepetal Jarmilu na uho: — Ne govori nikoli o svojih sorodnikih, ne hodi samo v telovniku in v negavica, tega Vera ne trpi.

— Ne, Jaro, prizadevaj si kolikor hočeš, — je dejalo čez teden dni to dražestno zlatolaso dekle, — vendar nikoli ne bom mogla pozabiti na tega dobrega Karija. Bil je tako ljuboziv, pozoren, vedno poln takta. — Jarmil je povedal glavo in da bi napeljal pogovor drugam, je vprašal: — Duša, tako rad bi proslavil najin prvi jubilej. Teden dni že živiva skupaj. Povej mi, kaj bi te veselilo?

Vera se je zaničljivo zasmejala: — No, ti pa res nimaš nobene fantazije! Niti tega ne uganem! Vprašaj, to ti bo povedal Kari!

— Hotela bi bobrov kožuh, — je odgovoril vprašani Karen. — Misliš?

— To vem točno.

— Toda bobrov kožuh je strašno drag! — Ji hočeš napraviti veselje ali ne?

Jarmil Zima je kupil bobrov kožuh in da bi mogel njegov prijatelj videti, kakšen vtis bo napravilo to na Vera, ga je vzel s seboj. Ko je odprla skatlo, je Vera od veselja zavrisnala. — Si zadovoljna? — je vprašal Jarmil poln nad. — Zadovoljna? Naravnost!

— Ona vzame vedno tri, — je pripomnil zapušteni ljubček in ko se je potem poslavljala, je zašepetal Jarmilu na uho: — Ne govori nikoli o svojih sorodnikih, ne hodi samo v telovniku in v negavica, tega Vera ne trpi.

— Ne, Jaro, prizadevaj si kolikor hočeš, — je dejalo čez teden dni to dražestno zlatolaso dekle, — vendar nikoli ne bom mogla pozabiti na tega dobrega Karija. Bil je tako ljuboziv, pozoren, vedno poln takta. — Jarmil je povedal glavo in da bi napeljal pogovor drugam, je vprašal: — Duša, tako rad bi proslavil najin prvi jubilej. Teden dni že živiva skupaj. Povej mi, kaj bi te veselilo?

Vera se je zaničljivo zasmejala: — No, ti pa res nimaš nobene fantazije! Niti tega ne uganem! Vprašaj, to ti bo povedal Kari!

— Hotela bi bobrov kožuh, — je odgovoril vprašani Karen. — Misliš?

— To vem točno.

— Toda bobrov kožuh je strašno drag! — Ji hočeš napraviti veselje ali ne?

Jarmil Zima je kupil bobrov kožuh in da bi mogel njegov prijatelj videti, kakšen vtis bo napravilo to na Vera, ga je vzel s seboj. Ko je odprla skatlo, je Vera od veselja zavrisnala. — Si zadovoljna? — je vprašal Jarmil poln nad. — Zadovoljna? Naravnost!

— Ona vzame vedno tri, — je pripomnil zapušteni ljubček in ko se je potem poslavljala, je zašepetal Jarmilu na uho: — Ne govori nikoli o svojih sorodnikih, ne hodi samo v telovniku in v negavica, tega Vera ne trpi.

— Ne, Jaro, prizadevaj si kolikor hočeš, — je dejalo čez teden dni to dražestno zlatolaso dekle, — vendar nikoli ne bom mogla pozabiti na tega dobrega Karija. Bil je tako ljuboziv, pozoren, vedno poln takta. — Jarmil je povedal glavo in da bi napeljal pogovor drugam, je vprašal: — Duša, tako rad bi proslavil najin prvi jubilej. Teden dni že živiva skupaj. Povej mi, kaj bi te veselilo?

Z DEMANTI V SMRT

V vaško trgovino, kakšnih 30 km od brazilskega mesta Cuyabe, je prišel nekega dne krepak Indijanec in pokazal, da bi rad konjsko odejo, sekuro in smot. Pri tem je izvelkel usnjeno vrečico in pomolel trgovcu od zemlje zamazan kamen. Trgovcu so se kar oči zavile od presenečenja, kajti spoznal je, da mu Indijanec ponuja neobičajno velik in lep demant. Dal mu je stvari, ki si jih je on želel, a ko je divjak zapustil trgovino, je šel najprevo shraniti dragoceni kamen, nato je z nekaterimi možmi stopil za Indijancem. Ujeli so ga baš, ko je z mlado ženo zapuščal vas pri zadnjih hišah.

Žena je znala nekoliko portugalsčine in je povedala zanimivo zgodbo. Pripadala je nekemu rodu, ki prebiva v nedostopnih delih Mata Grossa, a je vseeno že prišel v stik s civilizacijo. Nekega dne so jo ugrabili Indijanci sosednjega rodu, ki so znani po svoji divjosti. Tam je morala v glavarjevem šotoru opravljati najtežja dela kot sužnja. Nje spremljevalec, ki je tudi pripadal temu rodu se je zaljubil vanjo in z njo pobegnil. Pred begom sta vzela v glavarjevem šotoru kupček kamnov, kakršnega je trgovec dobil. Rod, pri katerem je bila za sužnjo, ima velike množine teh kamnov, ki jih dobiva na mnogih mestih med Reko Mrtvih in reko Araguay. Po kratkem posvetovanju so vsačani spravili indijancem, čeprav proti njegovi volji, spet v vas. Sklenili so namreč, da se podajo v deželo teh Indijancev, v deželo demantov, oba divjaka pa naj bi bila za vodnika. Še isti večer se je pri nekem draguljarju v Cuyabi zglasil trgovec, mu pokazal demant, mu razložil svoj načrt, in še isto noč so pri tem draguljarju postavili temelji za

Matto-Groško demantno družbo in za ekspedicijo, ki naj bi odšla v Matto Grosso na demantna polja.

Začela se je doba velike slavnosti. Od vseh strani so zbrali strokovnjake, ki bi znali povedati kaj natančnejšega o pradijvi, pragozdni neznani deželi med Araguayem, Ksin-gujem in Reko Mrtvih. To ozemlje, ki meri okrog 22.000 kvadratnih milj in ki je nanj stopila noga le redkokaterga belokožca, je domovina divjih, neodvisnih indijanskih rodov, en sam pragozd in močvara, polna strupenih kač, zverin in najbolj nevarnih komarjev. Treba se je bilo pripraviti za vse nevarnosti, iz Hamburga so n. pr. naročili poseben serum, ki naj bi rabili proti zastrupljenim indijanskim puščicam.

Nekega dne so bile priprave že tako daleč, da se je moglo okrog 300 mož, ki naj bi tvorili to ekspedicijo, na Araguayu vkrepati na dva tuceta motornih čolnov. Bili so oboroženi do zob, poveljniški čoln je imel na krovu celo oddajno postajo da bi mogli vsak dan pošiljati poročila v Rio de Janeiro. Z godbo in streli iz topičev je vse brodogeje odplnilo.

Listi so poročali po brezličnih vesteh vsak dan: "100 km poti... nadaljnjih 200 kilometrov poti... ekspedicija je pristala nemoteno... utrjeno taborišče... Indijanci na vidiku... pogajanja... ogromna ležišča demantov..." V brazilski prestolnici je bilo velikansko razburjenje. Akeije demantne družbe so po vrednosti rasle v nedogled, vse se je trgalo za nje. Hipoma so brezlično sporočila utihnila. Čez nekoliko dni so ujeli še eno: "Napad... ogenj... boj..."

Potem molk za vselej. Niti eden izmed 300 mož se ni več

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Woldmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prikladi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

vrnil. Tisoči imovitih družin so izgubili vse imetje, mnogi finančniki so izvršili samomor. Panika je trajala več tednov. A že je slišati o pripravah za nove ekspedicije. Ljudje, ki jih nič ne izmodri in izuči, se pripravljajo na nove avanture, ki se morajo končati prav tako tragično. Ljudje se ne bojijo pač niti hudice niti smrti, kadar ga za pridobivanje bogastev.

TREBUH SI RAZPARA, PA OSTANE ŽIV

Potujoča misijonarja Hue in Gabet pripovedujeta, kako si mongolski lama razpara trebuh. Množice romarjev so hitele skozi puščavo proti znamenitemu samostanu Raše-črinu v Mongolji. Razumela sva to živahno vrvenje, ko sva zvedela, da hoče neki bokte-lama pokazati svojo moč. Hotel se je ubiti, toda tako, da bi ne umrl. Hotel si je razparati trebuh in vzeti iz njega drobovje, pri tem pa ostati živ in zdrav. Taki grozni prizori po mongolskih samostanih niso baš redki. — Bokte ali sveti mož, ki hoče na ta način pokazati svojo moč, se pripravlja na to skrbno z dolgim postom in molitvijo. Z ljudmi ne občuje, med pripravi ne spregovori z nikomur niti besedice.

Določenega dne hite velike množice romarjev na prostrano samostansko dvorišče, kjer stoji pred vhom visok oder v obliki oltarja. Bokte stopi iz svojega zatišja počasi in dostojanstveno koraka med množico, ki ga navdušeno pozdrav-

lja in slavi. Končno sede na oltar, potegne izza pasa dolg nož in si ga položi na kolena. Okrog njega stoje lame, ki po vrsti molijo in prepevajo. Čim dalje traja petje, tem večje je boktovo razburjenje. Trese se po vsem telesu, podoben je obsedenemu. Lame se ne drže več takta, kriče vse vprek, prepevajo vedno hitreje in glasneje, in končno se njihova molitev izpremeni v divje kričanje.

Tedaj vrže bokte naglo proč svoj pas, odpre si plašč in si s svetim nožem razpara po dolgem trebuh. Kri brizga na vse strani. V drugi ekstazi popadajo romarji na tla in začno izpraševati vsega okraavljenega fanatika, kaj jih čaka v življenju. Bokte odgovarja na vsa vprašanja. Vse, kar pove, smatrajo ljudje za nezmotljivo, čisto resnico. Ko je slednjič njihova radovednost potlačena, začno lame znova resno prepevati in pobožno moliti. Bokte prestreže z desno dlanjo iz rane tekočo kri, pilne trikrat v njo in jo razkropi z velikim krikom. Potem se z isto roko pogladi po trebuhu in rana se zaceli, vendar je pa bokte po tem besnem činu zelo izčrpan. Zavije se zopet v plašč in po kratki molitvi je verska svečanost končana.

Romarji se razidejo, le nekateri najbolj goreči se ostanejo in molijo po boktovem odhodu pred okraavljenim oltarjem. Vse lame pa niso sposobni za tako jumaštvo. Tisti, ki si razpara trebuh, pripadajo nižjim svečeniškim razredom. To so navadno preprosti menihi neoporečne preteklosti. Svečeniški višjih razredov z nevoljo odklanjajo take obrede.

V tem seznamu : : : Poučnih Knjig boste našli knjigo, ki bo vas zanimala

Angleško slovensko berilo	\$2.—
Amerika in Amerikanci (Trunk)	5.—
Angeljska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši	10
Boj nalezljivim boleznim	75
Cerkniško jezero	1.20
Domači vrt	1.20
Govedoreja	1.50
Hitri računar	75
Gospodinjstvo	1.20
Jugoslavija (Melik) 1. zvezek	1.50
2. zvezek, 1—2 snopič	1.80
Kletarstvo (Skalič)	2.—
Kratka srbska gramatika	30
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov	30
Kako se postane državljani Z. D. in naj-novejši naseljeniški zakoni v angl. jeziku	35
Knjiga o dostojnem vedenju	50
Kubična Računica	75
Liberalizem	50
Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka	75
Mladeničem, 1. zvezek	50
2. zvezek	50
(Oba skupaj samo 90 centov)	
Mlekarstvo	1.—
Nemško - angleški tolmáč	1.40
Nasveti za hišo in dom	1.—
Najboljši slov. Kuharica, 668 str. (Kalinski)	5.—
Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem	75

Ojačen beton	50
Obrtno knjigovodstvo	2.50
Praktični računar	75
Perotinarstvo, broširano	1.50
Pravila za oliko	65
Psihične motnje na alkoholski podlagi	75
Prehodniki in idejni utemeljitelji ruskega idealizma	1.50
Radio, osnovni pojmi iz radio tehnike, vezano 2.— broširano	1.75
Ročni slov. nemški slovar	90
Slovenska narodna mladina, (obsega 452 strani)	1.50
Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezano	3.—
Sadno vino	40
Sadje v gospodinjstvu	75
Učna knjiga in berilo laškega jezika	60
Učna knjiga in berilo italijanskega jezika	1.—
Učbenik angleškega jezika: trdo vez 1.50 broširano	1.25
Uvod v filozofijo (Veber)	1.50
Veliki slovenski spisovnik: Zbirke pisem, listin in vlog za zasebnike in trgovce	1.25
Veliki vsevedež	80
Zbirka domačih zdravil	60
Zdravilna zelišča	40
Zgodovina umetnosti pri Slovencih, Hrvatih in Srbih	1.90
Zdravje mladine	1.25
Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 ZVEZKA	1.20
Zgodovina Brbov, Hrvatov in Sloven-cov. (Melik) II. zvezek	80

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi ali bih razmer tako prizade, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno.

Uprava "G. N."

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Preddsednik: FRANK HOTKO 507 E. 73rd St., New York City
Podpredsednik: MICHAEL UREK 82 Weirfield Street, Brooklyn, N. Y.
Tajnik in arhivar: JOSEPH POGACHNIK, 580 Liberty Avenue, Williston Park, L. I.
Blagajnik: ANTON KOSHIK 101-21 — 85 Rd., Richmond Hill, L. I.
Zapiskar: RADO VAVPOTICH, 22-15 — 28th St., Astoria, L. I.
Nadzorni odbor: ANTON CVETKOVICH, 983 Seneca Ave, Brooklyn, N. Y.
FRANK MEKING, 1055 Greene Avenue, Brooklyn, N. Y.
JERNEJ CORLE, 67 Scholes Street, Brooklyn, N. Y.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se šele pozna kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč smrtno podpore ter ima v blagajni skoro \$17,000.00.

Društvo zbiruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: L. H.

3
Njegove oči iščejo sinje nebo. Morala sta prekoračiti široko razpoko, ki je precepila travnik. In ko je zopet bilo mogoče videti dolino, pravi Mihal:

— Kako lepo se svetijo beli zidovi Purčelerjeve hiše. Imate dobro. Purčelerju se ni treba bati nobene noči.

— Da! Moja hiša je na trdnem. Nič se ne majo. Imam trden temelj in debel zid!

Purčeler s ponosnim zadovoljstvom gleda na mogočno hišo. Iz tega zadovoljnega občutka se mu zbudi misel, da bi bilo krivično, ako bi se veselil svojega bogatega, neogroženega posestva, ko je Mihal iz oči govorila žalost. Tolažljiva beseda bi bila mnogo bolj na mestu.

— Pogledj, ne smeš mi zavidati moje sreče. Veš, vsak človek ima svoje skrbi, bogati ravno kot revež Sem Purčeler. Toda časi mi vstajajo lasje kot na metli. Kar me žalosti v enem letu, ti v tvojem celnem življenju ni prišlo na vrat. Tako velika stvar sicer prinaša, toda tudi žre. Marsikatero leto se pravi: plačaj, da si črn. Taki, kot sem jaz, imajo obveznosti na vseh straneh. Vedno se glasi: plačaj, plačaj in plačaj! Lov je prost. Kdo pa ga mora najeti? Gospod Purčeler! Ako v mestu razpišejo konjsko dirko? Kdo mora plačati? Gospod Purčeler! Ako priredijo streljanje: kdo mora dati prvo nagrado? Gospod Purčeler! Povem ti, Mihal, potrebujem vsako leto svojih dvanajst do petnajst tisoč šilingov. Toliko nima noben minister v mestu. To je cel kup denarja. In treba ga je dobiti. Pa naj gre, kakor hoče.

— Marija in Jožef! — V strahu nad skrbmi, katere je moral prenašati ubogi Purčeler, je Simerauer za nekaj sekund pozabil na svoje lastne skrbi.

— In pridejo take stvari in nikdar ne izostanejo. Pogledj: tako potrebno je bilo, da bi šel danes zjutraj pogledat na polje. Ampak, pride moj lovec in mi naznani: veliki jelen bo šel čez meje, če ga ne boš ustrelil. Kaj naj storim? Moram pa iti v gozd!

— Tako! Tako! Na jelena ste šli? Da, preteklo noč je zelo kričal.

— Ali si ga slišal?

— Seveda! Že več tednov nisem spal. Vsako noč po dvajsetkrat vstanem in posežem na steno, ako je še tam. Ali ste dobili jelena?

— Ne! Popolnoma zastoj sem bil tam gori. Toda, kaj hočem povedati: v grmovju sem srečal tvoje vnuke. Ob takem času ne bi smel otrok pustiti letati okoli. Kako lahko se jim kaj pripeti.

Mihal zmaje z glavo.

— Otroci imajo dobrega angelja-varuha. Mi imamo vedno bovolj dela okoli hiše in nimam rad, da bi ubogi otroci morali vedno gledati našo bedo. Otroci morajo biti veseli; slabi časi pridejo še prežgodaj nad nje. Zato jih rajše pustim letati okoli hiše in nimam rad, da bi ubogi otroci morali vedno gledati našo bedo. Otroci morajo biti veseli; slabi časi pridejo še prežgodaj nad nje. Zato jih rajše pustim letati okoli. In gozd tam gori je še najbolj varen, tam so korenine še trdne. Moja stara, v skrbi, seveda vedno pravi — naenkrat obmolknem in pogleda bližnjo kmetijsko hišo, čije povešena streha je ležala na posevnih in razpokanih zidovih. Nerazločno je bilo slišati razburjene glasove ljudi, ki so trgali okvirje oken in vrat iz zidovja, drugi pa so ubogo pohištvo skladali na voz, pred kraterim je bil vprežen suh konj poleg mršave, bele krave.

— Ta se mi smili! Ubogi Gassner! — pravi Mihal. — Sedaj mora zapustiti hišo. Nič več se ne upa spati pod streho!

— Ta je pometen, Mihal. Še o pravem času spravi na varno, kar je mogoče odnesti in si tam v vasi zida novo hišo na trdnih letih. Najboljše bi bilo, da bi tudi ti tako napravil. Samo reci, Mihal, pa ti bom pomagal.

Brez besed starec zmaje z glavo.

— Pogledj, Mihal, bodi pameten! — Purčeler položi roko na Simerauerjevo ramo. — Taka gora, ki se enkrat prične premikati, nikdar več ne miruje, dokler ni enkrat vse v dolini. Bodi pameten, Mihal, prični pospravljati in tam spodaj zopet zidaš. Od mene dobiš zemljišče. Za "bohlonaj" in kozarec tirolskega vina. Purčelerju ni nič za dnino. Za zidanje ti dam tisoč šilingov na večno posojilo. Daj, stari, vdari!

— Hvala lepa, gospod Purčeler. Mislite dobro. Toda Mihal mora ostati, ker ne more proč.

— Kar je Gassner v stanu napraviti, zmores tudi ti. Simerauer si s počasno roko potegne preko belih las.

— Gassner! Ta lahko pospravi. Prav lahko mu je poiskati nov dom. Prišel je iz tujine in je svojo hišico kupil pred štirinajstimi leti. V njo se ni niti vživil. Toda jaz? Jaz sem se prirastel. Moj oče, moj ded in praded so že sedeli pri mizi, pri kateri se danes sedim. Tukaj sem bil kot otrok, tukaj sem pripeljal v hišo Katrico, tukaj sem živel v sreči in skrbih in sem iz veselja Mihača polagoma postal star Mihal z belimi lasmi. Kako naj grem proč? Ne, dragi gospod! Vsak kamen na hišici je kos mene, vsaka deska v vratih, na mizi in na klopi je živ les in ima korenine v moji duši. In kadar človek enkrat leže in zapre svoje oči? Nekaj mora zapustiti svojim otrokom. Drugače njegovo življenje ni bilo nič vredno. Torej, gospod Purčeler, proč ne morem. Ako pa že mora biti tako, da bo gora požrla mojo hišo? V božjem imenu! Moram pa tudi jaz v dolino. Moja hišica in jaz, oba drživa skupaj.

Ropot prihaja iz zemlje. Poleg obeh zazija široka razpoka, tla pod njima pa so se znižala ter so pričela počasi lezti.

— Tukaj! Zopet leze! — pravi Simerauer mirno, ne da bi se ganil s prostora.

Purčeler prebledi in je v prvem strahu skočil kot mačka, katero si poliz z mrzlo vodo. Predno pa je mogel poiskati prostor, je drseča zemlja zopet obstala.

— Hvala, — jeclja, — tukaj ni varno stati.

— Ste se prestrašili, kaj ne? Spočetka je bilo z menoj isto. Sedaj sem na to navajen. — Mihal posluša. Od bližnjega pobočja, ki je bilo skrito za uničenimi leskovimi grmi, prihaja odmev težkih udarcev.

— Ali ga slišite, kako tolče? To je moj fant.

— Ali je Matej doma?

(Dalje prihodnjik.)

Iz Slovenije.

Brat zaklal brata.

Vsa Ježica je pod vtisom pretresljive družinske tragedije, ki se je odigrala 11. oktobra okrog 18. na Stožicah, v hiši posestnika Jakoba Jernejca, očeta šestih otrok. V nepremišljenosti in nagli jezi je brat zaklal lastnega brata.

11. oktobra okrog 18. so bili pri Jernejcu zbrani vsi domači v kuhinji. Oče in mati sta obrezovala peso, otroci pa korenje. Ko je ena sestra vrgla bratu Lojzetu Jernejcu za šalo korenček v glavo, se je ta silno ujezil in je z nožem v roki planil za sestro. V strahu za sestro je skočil vmes mlajši brat France, ki je pa to plačal z glavo.

V divji jezi in ves razkačen je Lojze kar zamahnil z nožem in sunil nesrečnega Francea, ki je v strahu dvignil roko, pod levo ramo. France je napravil samo še dva koraka, kriknil je: "Oče, mene je žel!", nato se je pa mrtev zgrudil. Sunek je bil smrten, prerezana mu je bila glavna arterija in je nesrečni fant takoj izkrmavel.

Domači so preplašeni planili pokonci, a Lojze, videč posledice svojega nepremišljenega dejanja, je po kajnovskem zločinu naglo zbežal iz hiše. Na krik domačih so prihiteli tudi sosede, ki so naglo pozvali na pomoč zdravnika dr. Milana Cundra, seveda je bila pa vsaka pomoč zaman.

Na kraj zločina so prišli orožniki, ki so ugotovili dejan-

ski stan, a Lojzeta niso dobili več doma. 12. oktobra so ga dobili pri sosedu in ga aretirali. Bil je zelo potr, dejal pa je, da ni nameraval brata ubiti in da se je to zgodilo zgolj po naključju. Svoje dejanje bridko obžaluje.

Kakor pripovedujejo sosede in drugi se pri Jernejčevih niso nikoli dobro razumeli, zlasti pa ne vsa rodbina z Lojzetom, katerega so iz neznanega vzroka sovražili. Zato je postal mrk in nedostopen, pa tudi sam je začel mrziti svoje brate in sestre. Naposled je prišlo do katastrofe, ki je zaključila življenje mladega in nadarjenega brata Francea, o katerem pravijo, da je bil zelo miroljuben in dober fant, ki je rad delal doma in pomagal staršem.

Žrtev lastne neprevidnosti.

V prijaznih Stožicah pri Ježici so imeli kar dva mrljca. Žrtev lastne neprevidnosti je postal leta 1892 rojeni ključavničar Andrej Birtič, stanujoč na Stožicah 117.

Mož je namreč 11. oktobra popoldne hotel obiskati svoje sorodnike, ki prebivajo onstran meje. Peljal se je s kolesom proti Logatcu, kjer je hotel prekoračiti mejo brez dovoljenja. Pri tem ga je zalotil finančni paznik in ga pozval, naj počaka. Namestu, da bi ubogal, je pa vrzel Birtič kolo proč, nakar je vojak streljal in ga smrtno zadel. Nesrečni Andrej se je mrtev zgrudil.

Iz Jugoslavije.

Zakon Tina Patiere ločen.

30. septembra je bila pred novosadskim sodiščem končna razprava v zadevi ločitve zakona znanega opernega pevec Tina Patiere in njegove žene, ugledne članice berlinske državne opere Erike Thelmann. Žena je zahtevala ločitev, ker mož ni živel z njo. Sodišče je najprej Tino Patiere opozorilo, da mora živeti z ženo, ker pa ni hotel, je zakon ločilo. Žena ni zahtevala nobene gnotne odškodnine in tudi morevega imena noče nositi. Zakon je bil ločen v petih minutah.

Mati zapustila otroke in pobegnila z ljubcem.

V neko splitsko gostilno je prišla žena z dvema otrokoma in naročila večerjo. Potem je pa prosila gostilničarja, če bi smela pustiti otroke v gostilni, češ, da mora po opravkih v mesto. Gostilničar ji je rad u-

stregel, toda žene ni bilo več nazaj. Ohvestil je policijo, ki bo poskrbela, da otroka zopet najdejo svojo mater. Gre za vdovo Jelko Katalinič, ki je zapustila svoja otroka in pobegnila s svojim ljubcem.

Čuden način samomora.

Te dni si je hotela v Zagrebu končati življenje 26-letna služkinja Elizabeta Soldat. Požrla je več gramofonskih igel in drobec stekla. V bolnici so jo takoj operirali in zdravniki upajo, da ji bodo najbrž rešili življenje. V obup jo je poglajla brezposelnost.

Mati ustrelila otroka in sebe.

Te dni se je odigrala v Brusu blizu Hruševca pretresljiva tragedija. Desanka Veljković je ustrelila svojo hčerko Radičo, potem si je pa hotela končati življenje. Ustrelila se je v prsa, toda krogla je šla mimo srca in tako zdravniki upajo, da ji bodo rešili življenje. Hčerka je takoj izdihnila.

Žganje ga je ubilo.

V Zagrebu so našli v mlaki krvi 68-letnega raznašaleca Drvančino. Prepeljali so ga na policijo in ga pustili na dvorišču, da bi se iztreznil, toda mož se je bil tako nakuhal žganja,

da se mu je v trebuhu vnelo in je izdihnil, ne da bi se bil zavedel. Podlegel je zastrupljenju z alkoholom.

Pod oknom svoje bivše žene se je ustrelil.

Te dni se je ustrelil v Osijeku pod oknom svoje ločene žene elektrotehnik Viktor Kuntić. Oženil se je pred devetimi leti, pa sta se z ženo že od začetka prepirala in končno sta šla vsak sebi. Pred osmimi meseci sta se ločila, toda Kuntić je pogosto prihajal k svoji ločeni ženi in jo prosil naj se vrne k njemu. Žena se pa ni hotela vrniti k njemu, češ da preveč pije. Te dni pa je prišel Kuntić navzkriž s svojimi gospodarji in je bil odpuščen. Tega je tako potr, da je sklenil končati si življenje. Popoldne je prišel še enkrat k svoji ženi, da bi se pobotala, toda vse njegovo prizadevanje je bilo zaman. Zjutraj je pa prišel pod njeno okno in si poglajl kroglo v glavo.

Mlada žena je ubila starega moža.

V okolici Slavonske Požege se je odigrala v hiši premožnega kmeta Ačima Radosavljeviča krvava družinska drama. Ačim, ki je bil vdovec, se je pred nekaj leti poročil z mlado vdovo Maro Starčevićev. Star je bil že tedaj 68 let, žena pa za polovico let mlajša. Mlada vdova je vzela starega vdovca samo zaradi njegovega posestva ter je moža po poroki ves čas nadlegovala, naj prepíše vse svoje premoženje na njeno ime. Ker mož tega ni hotel storiti, so bili v hiši neprestani prepiri. Zadnji tak prepir je imel krvav zaključek. Zakonec sta se spopadla in je žena Ačimu razbila s sekuro glavo. Naslednji dan je stari Radosavljevič podlegel hudim poškodbam v bolnišnici.

S pokvarjeno moko zastrupljeni delavci.

Pri Dolnjem Miholcu je na pristavi nekega bogatega veleposetnika nenadoma zbolelo več delavcev pod zelo sumljivimi okolščinami. Zdravniki so ugotovili znake zastrupljenja in orožništvo, ki je uvedlo preiskavo, je spravilo na dan grozne primere izkoriščanja revnih ljudi, ki so bili zaposleni na pristavi. Namesto za služka v denarju so dobivali delavci od svojega delodajalca prehrano, ki je bila najslabše vrste. Orožniki, ki so preiskali skladišče živil, so ugotovili, da je bila tudi moka vsa plesniva in že polna črvov. Moko in razna druga živila so poslali v Higieniski zavod zaradi analize, proti veleposetniku pa so vložili ovadbo pri sodišču.

680 žrtev rudniških katastrof.

Na glavni skupščini Zveze jugoslovanskih rudniških in topilniških inženirjev v Zagrebu je predaval vseučiliški profesor inž. Pehani o vzrokih katastrof v Kakinju. Omenil je, da so zahtevne velike rudniške katastrofe letos nad 680 žrtev. V svojem predavanju je pojasnil vzroke rudniških katastrof. V Kakinju je povzročila katastrofo višja sila.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
215 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

26. oktobra:	Berengaria v Cherbourg
27. oktobra:	Europa v Bremen Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa
31. oktobra:	Deutschland v Hamburg
2. novembra:	Majestic v Cherbourg
3. novembra:	Lafayette v Havre Gen. von Steuben v Hamburg Saturnia v Trst
5. novembra:	Hamburg v Hamburg
7. novembra:	Manhattan v Havre
9. novembra:	Bremen v Bremen Aquitania v Cherbourg Rex v Genoa
10. novembra:	De France v Havre Veendam v Boulogne sur Mer
14. novembra:	New York, M. C. v Hamburg
16. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer Berengaria v Cherbourg
17. novembra:	Champlain v Havre
21. novembra:	Washington v Havre Albert Ballin v Alimborg
23. novembra:	Majestic v Cherbourg Conte di Savoia v Genoa
24. novembra:	Paris v Havre
29. novembra:	St. Louis, M. S. v Hamburg
30. novembra:	Olympic v C
1. decembra:	Lafayette v Havre Rex v Genoa
4. decembra:	Manhattan v Havre
7. decembra:	Saturnia v Trst Hamburg v Hamburg Berengaria v Cherbourg
8. decembra:	Champlain v Havre
11. decembra:	Gen. Von Steuben v Hamburg
12. decembra:	New York v Hamburg
14. decembra:	Majestic v Cherbourg Washington v Havre Conte di Savoia v Genoa
15. decembra:	Paris v Havre Bremen v Bremen
19. decembra:	Albert Ballin v Hamburg
21. decembra:	Olympic v Cherbourg
26. decembra:	Deutschland v Hamburg
29. decembra:	De France v Havre

OSEBNO VODENI BOŽIČNI IZLETI V STARO DOMOVINO
NA SVETOVNOZNANIH EKSPRESNIH PARNIKIH (preko Cherbourga)

OLYMPIC 1. DECEMBRA (vkrcanje noč prej)
46.433 ton **CARL GENTILE, voditelj**

BERENGARIA 7. DECEMBRA (vkrcanje noč prej)
52.100 ton **ALFRED MARKUS, voditelj**

MAJESTIC 15. DEC. (vkrcanje noč prej)
Največji parnik sveta **M. S. EKEROVICH, voditelj**

Kabine bivšega turističnega razreda za potnike tretjega razreda. — Pozorna postrežba. — Pristedita denar in kupite po nižji ceni karto za tja in nazaj. Take povratne karte so dve leti veljavne. Če želite, lahko plačate tudi v obrokih za potovanje na Cunard-White Star črti. — Vprašajte glede novih nizkih "Excursion Fares" za tja in nazaj.

Za podrobnosti se obrnite na svojega lokalnega agenta ali

CUNARD WHITE STAR LIMITED
25 Broadway, New York

POZABLJENI VALENTINO

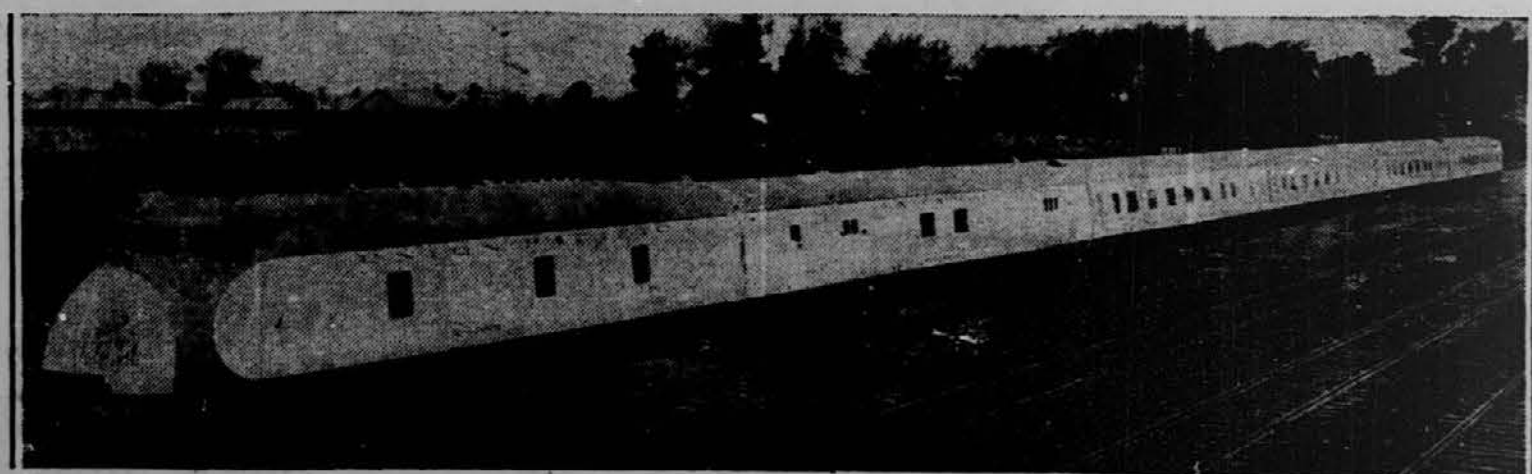
Rudolf Valentino je bil, kakor morda še ni pozabil kakšen stalen obiskovalec kinematografa, svojčas oboževan od vsega ženskega sveta, ki ne more živeti brez filmskega platna. Ko ga je smrt pobrala v cvetu let in slave, je bilo žalovanje za njim splošno in nepopisno.

June Mathisova, ena izmed mnogoštevilnih Valentinovih oboževalk, je celo postavila na pokopališču v Hollywoodu lep mavzolej, prepričana, da po-

stane ta kraj romarsko mesto za množice ameriških žensk. Toda June ni za dolgo preživela svojega ljubljence s platna. Zdaj je umrla. In njeni sorodniki so jo sklenili položiti v mavzolej Rudolfa Valentina.

Ker pa ni bilo v mavzoleju prostora za dva človeka, so ukazali odnesti krsto z Valentinovim truplom v pokopališko mrtvašnico, kjer se zdaj nihče več ne briga zanj. Takšna je usoda filmske slave v življenju in po smrti.

NAJNOVEJŠI VLAK NA UNION PACIFIC ŽELEZNICI

Danes je dospel v New York najnovejši vlak Union Pacific železnice. Iz Los Angeles je vozil tri dni in štiri noči s povprečno naglico 110 milj na uro.

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA
Angleško-slovensko Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY